

[Anden Næstformand.]**6) Anden Behandling af:**

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Mødet hævet Kl. 13⁵⁵.

67de Møde.

Onsdag den 16. Januar Kl. 13.

Første Næstformand (Vanggaard): I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Justitsministeren, at han samme Dag i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje (Dommerfuldmægtige).

Folketingsmændene Elgaard, Edvard Sørensen, Hans Pinstrup, Inger Gautier Schmit og Rahbek har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Finansministeren:

Hvorledes motiverer Finansministeren, naar henses til § 10, Stk. 2, i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme og mangeaarig Praksis, de af ham foretagne Udnævnelser uden om Amtsraadenes Indstillinger af Vurderingsmænd i Hindsted Herreds Skyldkreds i Aalborg Amt og i Kolding Herreds Skyldkreds i Vejle Amt?

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte Forslag til Lov om midlertidig Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge ved visse

offentlige og private Arbejder, der udføres i Anledning af Arbejdsløsheden.

Som Tingets ærede Medlemmer vil vide, har dette Lovforslag i to Aar været til Behandling her i Folketinget, uden at det nedsatte Udvalg har afgivet Betænkning. Samtidig med at dette mindre Lovforslag er blevet fremsat, har Hovedspørgsmaalet om en mere almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden stadig været Genstand for nøjere Undersøgelse. Ved Skrivelse af 13. Januar i Fjor anmodede Socialministeriet det udvidede Arbejdsløshedsraad om at overveje Spørgsmaalet om Mulighed for og Virkningen af Indførelse af nedsat Arbejdstid paa videre Basis. Arbejdsløshedsraadet afgav senere i Foraaret en Betænkning, der er tilstillet samtlige Rigsdagens Medlemmer, og som for øvrigt blev offentliggjort. Imidlertid blev der ikke fremsat noget Forslag, hverken i Sommer eller ved den ordinære Rigsdagssamlings Begyndelse, og det havde særlig sin Aarsag i Forhandlingerne i Genève. Disse Forhandlinger fik ikke det Forløb, som man havde ventet, idet Sagen der blev udskudt endnu et Aar.

Efter den ordinære Rigsdagssamlings Begyndelse var der, som man maaske erindrer, en Konference mellem de 4 nordiske Socialministre i Oktober i Oslo, hvor man vedtog en Udtalelse om, at

„en Arbejdstidsnedsættelse maa anses at ville vise sig som et tjenligt Middel til at modvirke Arbejdsløsheden“

under visse Forudsætninger.

Samtidig blev man enig om gennem Forhandlinger mellem de forskellige nordiske Lande at trænge længere ind i dette store Problem. Ogsaa dette var medvirkende til, at Forslaget ikke, saaledes som det blev bebudet i den saakaldte Trontale, er blevet fremsat. Dels for at konferere med disse nordiske Lande, dels ogsaa for at undersøge visse Problemer, der er kommet frem som Følge af en norsk Betænkning, hvorefter der i vid Udstrækning ydedes Kompensation for den nedsatte Arbejdstid, bad Socialministeriet et snævert Udvalg om at undersøge disse Forhold nøjere. Fra Formanden for dette Udvalg, Professor Zeuthen, har jeg den 14. i denne Maaned modtaget en kort Skrivelse, hvori han meddeler, at Udvalget til nu har udarbejdet en Oversigt over Produktionsværdi, Værditilvækst og